

Luigi Dallapiccola: Görög versek

I. Vespro, tutto riporti, Quanto disperse la lucente aurora: riporti la pecora riporti la capra, riporti il figlio alla madre. II. O mia Gongila, ti prego: Metti la tunica bianchissima E vieni a me davanti: lo sempre Ti disidero bella nelle vesti. Così adorna, fai tremare chi guarda; E io ne godo, perché la tua bellezza Rimprovera Afrodite. III. "Muore il tenero Adone, o Citerea: e noi che faremo?" "A lungo battetevi il petto, fanciulle, e laceratevi le vesti." IV. Piena splendeva la luna quando presso l'altari si fermarono: e le Cretesi con armonia sui piedi leggeri cominciarono spensierate, a girare intorno all'ara sulla tenera erba appena nata V. Io lungamente ho parlato in sogno con Afrodite	Öt Szapphó-töredék I. Alkonyat, mindent visszahozol, amit a ragyogó hajnal szétszór: vissza a birkát, vissza a kecskét, vissza a fiút anyjához. II. Ó, én Gongilám, kérlek, vedd fel hófehér tunikád és jöjj elé: én mindig gyönyörű ruhában kívánlak látni. Beleremeg, ki így feldíszítve meglát; és örülök, mert a szépséged szidja Aphrodité. III. "A gyengéd Adonisz meghal, ó Cytherea: és akkor mit teszünk?" "Hosszan verjétek a melleteket, leányok, és tépjétek meg ruháitokat." IV. Ragyogott a telihold amikor az oltárnál megálltak: és a krétaiak harmonikusan, könnyű lábakon, gondtalanul indultak el, hogyan megkerüljék az oltárt a zsenge újszülött fűvön. V. Álmomban hosszan beszéltem Aphroditével.
1. Eros languido desidero cantare coperto di ghirlande assai fiorite, Eros che domina gli uomini, signore degli Dei. 2. Eros come tagliatore d'alberi mi colpì con una grande scure e mi riverso alla deriva d'un torrente invernale.	Két Anakreón-vers 1. A bágyadt, virágzó füzérekkel ékesített Eros akart dicsőíteni, Eros, ki uralja a férfiakat, és az istenek ura. 2. Eros, mint egy favágó, nagy fejszével ütött le engem, és elsodort egy téli áradat.

1. O coronata di viole divine dolce ridente Saffo. 2. Sul mio capo che molto ha sofferto e sul petto canuto sparga calcuno la mirra. 3. Gia sulle rive dello Xanto ritornano i cavalli gli ucelli di palude scendono dal cielo, dalle cime dei monti si libera azzurra fredda l'acqua e la vite fiorisce e la verde canna spunta. Gia nelle valli risuonano canti di primavera. 4. Ma d'intrecciate corolle di aneto ora qualcuno ci circonda il collo e dolce oilo profumato versi a noi sul petto. 5. Io gia sento primavera che s'avvicina coi suori fiori: versatemi presto una tazza di vino dolcissimo. 6. O conchiglia marina, figlia della pietra e del mare biancheggiante, tu meravigli la mente dei fanciulli.	Hat Alkaios-dal 1. Ó, isteni ibolyákkal megkoronázott, édes, nevető Szapphó. 2. Sokat szenvedett fejemre és ősz mellkasomra szórjon valaki mirhát. 3. A Xanto partján már visszafele tartanak a lovak, a mocsári madarak leszállnak az égből, a hegycsúcsokról a víz hidegen, kéken folyik, a szőlőtőke kivirágzik és kihajt a zöld vessző. A völgyekben már tavaszi dalok visszhangja száll. 4. De most kaporvirág-fonattal övezi valaki nyakunk és édes illatos olajat szór keblünkre. 5. Már érzem a tavaszt, mi virágaival közeleg: öntsetek nekem gyorsan egy csésze bort a legédesebből! 6. Ó, tengeri kagyló, lánya kőnek és a fehér tengernek, ámulatba ejted a gyermekek elméjét.
---	--

A fordítást Orbán Eszter készítette.